

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۱/۱۱/۲۹

عبدالغفور ليوال

ملالی گلی سلام،

له اکسفورډ پوهنتونه دي وتل مبارک شه!

بښه شو، چې د زدکړو ارمان دي پوره شو. تا د يوې پښتنې نجلۍ په توگه د زدکړو لپاره قرباني ورکړه او دا دی خپل ارمان ته ورسېدلی...

هو ريښتيا واده دي هم مبارک شه...

واده دي شخصي کار دی، خو زدکړي دي په ټولو پښتنو پورې تړلي کيسه لري.

کيسه داسې ده، چې نهه کاله پخوا مور يو پياوړی هېواد درلود، زه د دې هېواد په استازولۍ په يوه علمي کنفرانس کې د گډون لپاره د نړۍ د يوه ستر هېواد په پلازمېنه کې وم، چې د (تعليم او له تعليم سره د مينې) په جرم پر تا دزي وشوې، ستا بي ويني وبهولي، غوغا جوړه شوه... او زه چې شاعر يم، له زدکړو او تعليم سره د جنون تر بريده مينه لرم او د نجونو تعليم راته ډېر مهم ښکاري او بېبريده عاطفي انسان يم او سياست مي لا عاطفه راوژلي نه ده او... او... نو ستا د وینو څاڅکو په ولولو راوستلم، ايسته مي يوه خورا عاطفي- حماسي مثنوي درته وليکله:

د سواتي ملالی سپينه غاړه سره شوه يوه سره گولی په گلو کې سره شوه...

دا مثنوي بيخي زياته خوله په خوله شوه، ډېرو کسانو په شعارونو وليکله، په کابل، کندهار، ننگرهار، مزار و هرات او بل افغاني ښار کې د نجونو په ښوونځيو کې ولوستل شوه، ستا لپاره د افغانستان د ښوونځيو نجوني راووتلي، ستا لپاره د انځورگرۍ نندارتونونه جوړ شول، ستا لپاره افغان ميندو خویندو په نړۍ کې غږ پورته کړ، ستا کيسه د افغانستان د ښځينه فعالينو د سټېج او مجلس کيسه شوه...

ته د ميوند له ملالی سره پرتله شوي، ته يې د افغان تاريخ يوه مبارزه ډيوه وبللي...

ستا لپاره گڼ روښانفکران وښکندل شول، ترهرگرو، بنسټپالو، شاتکپالو، چې پر تا يې گولۍ وروولې وې، پر مور يې د کفر او ارتداد ټاپي وورولې، خو مور ستا لپاره، د پښتنو نجونو د حق لپاره او د انسانيت لپاره دا هرڅه د خپلې مبارزې لپاره وپار وگڼل ...

د افغاني ولولو همدغو څپو او د افغان ښځو پياوړي ملگرتيا و ملاتړ ته د نړۍ تر لويو تالارونو ورسولي، لندن دي په کوربه تابه وويارېد، واشنگتن و نيويارک ته ولاړې، ملگرو ملتونو سټېج درکړ او بالاخره دي د سولي د نوبل جايزه وگټله، دا جايزه ستا نه وه، دا جايزه له تعليم څخه د محرومو افغان نجونو جايزه وه، چې د هغوی په استازولۍ تا ته درکړل شوي وه، دا جايزه اوس هم ستا نه ده، بلکې دا د افغانستان د ميليونونو محرومو نجونو او مېرمنو امانت ده، چې تا له ځان سره ساتلي ده .

تا چې د نړۍ څراغانه تالارونه وليدل او د پانگي ځلبونو دا درنه هېر کړل، چې څوک وي؟ او ولي اوس دلته يې؟ نو افغانستان راپريوت او ژوند په کې زخمي شو، کټ مټ لکه ته چې زخمي شوي وي...

د پاڼو شميره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليولو مخکې په خبر و لولئ

خبره يې؟

ستا په شان ميليونونه نجوني له بنوونځي محرومي دي،

خبره يې؟

په زرگونو وويشنل شوي، په لكونو گدايي ته راوتلي دي، په ميليونونو وري دي او په سلگونو يې پلرونو ميندو خرڅي كړلي، چې په پيسو يې وچه ډوډۍ واخلي...

له هرڅه و هرچا غږ پورته شو، خو مور ستا غږ وانه ورېده ...
ملالي!

يوه ورځ،

يا لږ ترلږه يو ساعت له خپل افسانوي او شاهانه ژونده د خپلو هغو خويندو، ملگرو او خواخوږيو تياري نړۍ ته راوگوره، چې ستا لپاره يې ژرلي وو، ستا د روغتيا لپاره يې ډيوې بلي كړي وې، ستا عكسونه يې په لارو كوڅو كې گرځولي وو، ستا لپاره يې افراطيت او تعصب د ځان دوښمنان كړي وو...

د نوبل جايزه ستا نه ده، د افغان نجونو ده،

د هغه څه لپاره چې ته ملاله شوې، هغه څه پر ميليونونو نجونو زر واري بدتره راپېښ شول، خو ته خاموشه يې، ستا لپاره سره و سپين چكچكيان چوپ دي، ملگري ملتونه مړه دي، د نوبل بنسټ ويده دى، د بشري حقونو مدافعين پټ شوي دي او د انسانيت دعوه داران د نوي كال او كرېسمېس په جشن كې تر ستوني نشه دي ...
مور له هغو شعرونو او شعارونو سره يوازي پاتې يو، چې دولس كاله مخكې مو تاته در ډالۍ كړي وو او اوس راته د پيغور پاڼو په شان د شرم كړبڼي غونډې ښكته وپورته كيږي...

بيا هم له خپل واده او پوهنتوني فراغت سره خوبه او روغه اوسې!